ἦ δή που μάλ' ἔολπας: ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ χρονικὸν ἐκδέχονται καὶ παρέλκον [illegible] οὐκ εὖ· ἀμφίβολον γὰρ [illegible] εἰς παράμηκες (?) τοῦ συνδέσμου κειμένου

ἐν γάρ οἱ πολέες τε: ἐν τῇ [illegible] οὗτος [illegible] ἄνδρες ἐνεῖμεν [illegible] μή ποτε οὐ καλῶς :—

οἵ κε πρόσθε φίλων: οὕτως [illegible] οἵ καὶ πρόσθε φίλων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν· [illegible] δὲ τὸ [illegible] οἵ κε πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν :—

βλημένου οὐδ' ἐπέρησε: ὁ [illegible] τὰ [illegible] ὅπερ πρὸς τοῖς ἠθετημένοις :—

πότμον ἐφέψεις· νικήσας [illegible] τὴν πρόθεσιν οὐκ εὖ πρὸς [illegible] τῶν τοιούτων [illegible] καὶ σημειωτέον [illegible] ἀναγραφεῖσαν τὴν [illegible] ἠφαίστοιο [illegible] :—

ἦ δή

ἦ τ' ἔτι πολλ(ὰ)

ἐν ἄλλ(ῳ) ἄνδρες ἐνεῖμεν

παχείης χειρ(ὸς)

ἐν ἄλλ(ῳ) ἐᾶς [illegible] ἀπόλλ(ων)

οὐ(κ) ἀρίσταρ(χος) ἄλλοι δὲ αὐτῷ γὰρ ἑκ(άεργος)

οὐκ ἔθελεν φεύγειν. πρὶν πειρήσαιτ' ἀχιλῆος·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐΐσην.
αἰχμῇ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο. καὶ μέγ' ἀΰτει·
ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλεῦ.
ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν τρώων ἀγερώχων.
νηπύτι'· ἦ μάλα πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν.
οἵ κε πρόσθε φίλων τοκέων. ἀλόχων τε καὶ υἱῶν.
ἴλιον εἰρυόμεσθα. σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις
ὧδ' ἔκπαγλος ἐών. καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
ἦ ῥα. καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε.
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος. οὐδ' ἀφάμαρτεν·
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
α σμερδαλέον κονάβησε. πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
ε πηλείδης δ' ὡρμήσατ' ἀγήνορος ἀντιθέοιο.
δεύτερος. οὐδέ τ' ἔασεν ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι.
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε. κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
ἥσυχον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκπέμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἑκάεργος ἀγήνορι πάντα ἐοικώς
ἔστη πρόσθε ποδῶν. ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν·
ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα σκάμανδρον.
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν ἀπόλλων

ἕως ὁ τὸν πεδίοιο: ἀπαρτισμὸς (?) τοῦτο καὶ ἡ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ [illegible] :—

τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· παρὰ [illegible] καὶ [illegible] πύλαι δ' ἐμπίπλαντο [illegible] ὑποσκ[illegible] δὲ προθέοντα ποσὶν οἷσι· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις τὸ [illegible] ἄλλοι πρόσω :—

β βλημένου. οὐδ' ἐπέρησε. θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ· ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ τῷ πλήθει, ὅ ἐστι τὸ πλῆθος τῶν μαχομένων παρεγένοντο ἐς τὴν πόλιν· ἄλλως· ὁμίλῳ ἀθρόοι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· οὐ μεμνημένοι, ἕκαστος δὲ τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν σκοπῶν·

ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
> τόφρ᾽ ἄλλοι τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ᾽ ἔμπλητο ἀλέντων·
οὐδ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ᾽ ἀλλήλους. καὶ γνώμεναι· ὅς τε πεφεύγοι
ὅς τ᾽ ἔθαν᾽ ἐν πολέμῳ. ἀλλ᾽ ἐσσυμένως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν· ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι:—

παράκειται τὰ ἀριστονίκου σημεῖα
καὶ τὰ διδύμου περὶ τῆς ἀρισταρχείου
διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰλιακῆς
προσῳδίας ἡρωδιανοῦ· καὶ ἐκ τῶν
νικάνορος περὶ στιγμῆς:—

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ

Ὣς οἳ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο· πίον τ᾽ ἀκέοντό τε δίψαν·
κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
τείχεος ἆσσον ἴσαν. σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες·
ἕκτορα δ᾽ αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρ᾽ ἐπέδησεν
> ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε σκαιάων·
αὐτὰρ πηλεΐωνα προσηύδα φοῖβος ἀπόλλων·

ὣς οἳ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροί: νεβρῶν διαφέρουσι μετὰ τὸ νεβροὶ πεφυγέναι· γὰρ αὐτούς φησιν ὅσον νεβροὺς οὕτως ἱδρῶτα ἀποψύχεσθαι. νεβροὶ δὲ οἱ νέοι ἔλαφοι ..., ἢ μὴ ποροὶ οἱ μηδέπω περιελθεῖν δυνάμενοι·

ἱδρῶ ἀπεψύχοντο· διχῶς ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριέστερα δὲ ἡ διὰ τοῦ π:—

κεκλιμένοι· προσκεκλιμένοι ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γάρ οἱ τῶν τειχῶν ... προμαχῶνες·

τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις
αὐτὸς θνητὸς ἐών, θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ νύ πώ με
ἔγνως ὡς θεός εἰμι· σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
> ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν· σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ' ἑκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι·
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω·
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
> ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
> ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ,
> ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι.
λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
> καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.

ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας· [illegible]

ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι· [illegible]

ρος [illegible]

ροζ [illegible]

ὁ τῶν κυνὸς πυρετός [illegible]

[illegible]

ὤιμωξεν δ᾽ ὁ γέρων. κεφαλὴν δ᾽ ὅ γε κόψατο χερσίν.
ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενος. μέγα δ᾽ οἰμώξας ἐγεγώνει.
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑστήκει. ἄμοτον μεμαὼς ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
ἕκτορ. μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ᾽ ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
πηλεΐωνι δαμείς. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι·
σχέτλιος· αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί. τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
κείμενον. ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθῃ·
ὅς μ᾽ υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε.
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε. λυκάονα καὶ πολύδωρον
οὐ δύναμαι ἰδέειν. τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων.
τούς μοι λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ. ἦ τ᾽ ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ᾽ ἀπολυσόμεθ᾽· ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος ἄλτης.
εἰ δ᾽ ἤδη τεθνᾶσι. καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν.
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι. τοὶ τεκόμεσθα.
λαοῖσιν δ᾽ ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται. ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
ἀλλ᾽ εἰσέρχεο τεῖχος. ἐμὸν τέκος. ὄφρα σαώσῃς
τρῶας καὶ τρῳάς. μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς

σχέτλι᾽· αἴθε θεοῖσι· σημειωτέον [illegible] ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκε:

ἀλλ᾽ εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ· ὅτι περισσὸς ὁ [illegible] [illegible]:— φίλος τοσσόνδε· [illegible] [illegible]:—

πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀ[νομάκλυτος]· [illegible] ὀνομάκλυτος ἄλτης· [illegible] ἄλτης [illegible] [illegible] εἰ δ᾽ ἤδη τεθνᾶσι· [illegible]

[illegible] φίλ[ον] μεμνήσομαι:—

τρῶας καὶ τρῳάς· ἤτοι [illegible] μετὰ τὸ τρῶας καὶ τρῳάς. ἵνα [illegible] [illegible] ὁ λόγος [illegible] μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς. [illegible] κοινοῦ νοουμένου τοῦ ὄφρα. ἵνα σώσῃς καὶ μὴ ὀρέξῃς. ἤτοι καὶ μὴ ἀμερθῇς αἰῶνος:—

πηλεΐδῃ. αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
δύσμορον. ὅν ῥα πατὴρ. κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει. κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα.
υἷάς τ' ὀλλυμένους. ἑλκηθείσας τε θύγατρας.
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους. καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ ἐρύουσιν. ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
τύψας. ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται.
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι. τραπεζῆας θυραωρούς.
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες. ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ.
κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν.
ἀρηϊ κταμένῳ. δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ.
κεῖσθαι. πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ. ὅττι φανήῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη. πολιόν τε γένειον.
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος.
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ἦ ῥ' ὁ γέρων. πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς. οὐδ' ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα.
κόλπον ἀνιεμένη. ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε.
καί μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἕκτορ τέκνον ἐμόν. τάδε τ' αἴδεο. καί μ' ἐλέησον

αὐτὸν δ' ἂν πύματον τε. ὁ. ἀντὶ τοῦ ἔσχατον. πρώτῃσι δὲ θύρῃσι πρὸ τῶν θυρῶν ἐν πρώτοις ἐμοῖς:—
ὠμησταὶ ἐρύουσιν· ὅτι χεῖρον [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]:—
ὠμησταί· [illegible]
τύψας ἠὲ βαλὼν· πρὸ τοῦ [illegible]
ῥεθέων μελῶν· [illegible]
ἀλύσσοντες· [illegible]
κόλπον ἀνιεμένη· ὁ. ἀντὶ τοῦ [illegible]

ἀνιοῦσα. ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπον:—

αὐτὴν εἴ ποτέ τοι· ἤτοι συναπτέον μέχρι τοῦ ἐπέσχον εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον. ἢ στικτέον αὐτήν. εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· εἴ ποτέ σοι λαθικηδέα ἤγουν ὑπνοποιὸν μαστὸν ἐπέσχον:—

τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον· σ. ἰδίως φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλ' τέκν. καὶ ἄμυνε ἀντὶ τοῦ ἀμύνου:—

τείχεος ἐντὸς· ὅτι σαφῶς πρόμος ὁ πρόμαχος οἱ δὲ βασιλεύς:— οἱ παλαιοὶ τὰς θυγατέρας· καὶ πολύδωρον λέγει τὴν πολύεδνον: τεινε δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον πεσοῦσι δ' ἵκετο γῆρας οὐλόν:—

οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος: σ. ἕδνα ἐπιδόσ

πολλὰ λισσομένω· σ. ὑπὲρ υἱ. ἱκεται· ὁ δὲ ἐκ

αὐτὴν· εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα·
τείχεος ἐντὸς ἐών. μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον τέκος, ὃν τέκον αὐτή. ἢ φίλον θάλος.
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν.
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται·
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν.
πολλὰ λισσομένω. οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι. ῥοη
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός.
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ.
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει·
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών· εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει·
ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν· ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην. ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν.
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους.
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο.
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.

ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ· σ. τὴν τῶν ὄφεων καταδύσιν χειὴν εἴρηκεν ὑπὸ τοῦ χεῖσθαι ὅ ἐστι χωρεῖν ... ὀρέστερος ... ἀμφοτέροις ... ὀρέστερ καὶ ἀντὶ τοῦ μένῃσι ...

† ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι: ὁ δὲ κεν περισσός. καὶ ὁ ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι. ἢ καθὸ [illegible] ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι :- εἰ δέ κεν ἀσπίδα μέν· ἤρτηται μέχρι τοῦ ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα· καὶ οὐ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ ταῦθ' ὁ λόγος ὁ [illegible], εἰ ἀντὶ τοῦ [illegible] καταθῶμαι καὶ τὴν περικεφαλαίαν. πρὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐρείσας τὸ δόρυ αὐτὸς προέλθω Ἀχιλλεῖ. καὶ τὰ ἑξῆς [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πολλάκις. [illegible] καταθῶμαι καὶ προέλθω· [illegible] δὲ καὶ ἠθικὸς ὁ Ἕκτωρ [illegible] μετανοίᾳ γενόμενος πρὶν ἀνταποδοῦναι [illegible] τὸν λόγον. τὸ [illegible] καὶ [illegible] τὸν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] :—

φῶς ἐρέουσιν. ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη

ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι.

ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλεῶς πρὸ πόληος:

εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν.

καὶ κόρυθα βριαρήν· δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας.

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω·

καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην. καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ

πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν

ἠγάγετο Τροίηνδ' ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή.

δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν. ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς

ἄλλ' ἀποδάσσασθαι· ὅσα τε πτόλις ἥδε κέκευθε.

Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,

μή τι κατακρύψειν· ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι.

ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·

μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών. ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει.

οὐδέ τί μ' αἰδέσεται· κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα

αὔτως, ὥς τε γυναῖκα· ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω·

οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

τῷ ὀαριζέμεναι. ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε.

παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.

βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·

εἴδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

ὣς ὅρμαινε μένων. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς

ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ.

σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον

Interlinear and marginal glosses beside the main text: δηλονότι κατακτανόντα Ἀχιλλέα (line 2) · δι' αὐτοῦ κτανόντα (right margin) · τὴν πατρίδα φυλάσσων (above line 6) · ἀριστάρχ. ἀλλ' ἀποδάσσασθαι (beside line 12) · ὅσατε πόλις Τρώων (right margin) · οὐ γὰρ τὰ δόματα [illegible] (beside line 15) · ἐλεήσει (above line 16) · ἐν ἔπεσιν, ὀαρίζειν, ἐριζέμεναι (right margin) · ὁ ἀλληγ. ὁ φρατὰ χρήσασθαι τοῦ λέξεως [illegible] κατὰ τὴν [illegible] (beside lines 22–25) · ἐν ἄρει, πολέμῳ (above line 25)

Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν: ὁ ἀντὶ τοῦ ἀμφιδάσασθαι. διχῇ μερίσασθαι. παράγωγον δὲ σὺν δυσὶ τὸ πελαστόν:·
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι: [illegible] [illegible] ἄνευ [illegible] [illegible] ἰκέτης [illegible] οὐκ [illegible] [illegible] καὶ γὰρ [illegible] [illegible] ὑπισχνεῖται καὶ ἀκόλουθον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὴν ἱκομένην [illegible] [illegible] [illegible] μή ποτε. [illegible] ἱκόμενον ἵκωμαι:-
μή μιν ἐγὼ μὲν ὁ. τὸ ἵκωμαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. παράκειται οὕτω τοῖς ἐπὶ προσαγομένοις ἂν προσδεχομένων ἱκετῶν:—
Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται: ὅτι οὐδὲ [illegible] ὡς ἱκέτην προσδέξεται αἰδεσθεὶς τὴν ἱκεσίαν:—
Οὐ μέν πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυός. οὐκ ἔστι φησὶν ἀντὶ [illegible] Ἀχιλλεῖ μύθους διηγήσασθαι. ὁποῖοι αἱ παρθένοι καὶ ἠΐθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἢ πέτραις εὑρίσκοντες [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] οἱ παλαιοὶ νομάδες ὄντες [illegible] [illegible] μὴ [illegible] κεκτημένοι· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὑπὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εὑρίσκοντες [illegible] νομίζοντες [illegible] γεγενῆσθαι ἀνθρώπους. ἢ [illegible] παραδιδόμενοι:- οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς. οὐκ ἔστιν ἀρχαίαν μυθολογίαν τοῖς Ἀχιλλεῖ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ πέτρων γεγενῆσθαι [illegible]:—
παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον· ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:—

δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει (ψυχρά) εἰκυῖα χαλάζῃ,
ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

ροθ

[illegible] (ὁ ἀντὶ τοῦ φυγών)

ὃ καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τοῦ πρὸς φεύγει:

ὣς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαώς: ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὸν τρόμον σημαίνει, ἀλλ' ὡς τὸ φεύγειν· ἐπιφέρει γοῦν τεῖχος ὕπο Τρώων:

τείχεος αἰέν: βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ. τὸ γὰρ ἐξ ὑπὲκ τείχεος κατὰ τὴν ἀμαξιτόν, οἷον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ἡ δὲ ἐξ πρόθεσις προσλαμβανομένη ἐμφαίνει ὅτι μικρὸν ἔξω τοῦ τείχους ἐδίωκον:–

δοιαὶ ἀναΐσσουσι: ὅτι λείπει πρόθεσις ἡ ἐκ ἢ ἀπό· ἐκ Σκαμάνδρου γὰρ ἢ ἀπὸ Σκαμάνδρου:–

ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ: ὅτι ἐκ τῆς ἀντιδιαστολῆς ταύτης ἐμφαίνει ὅτι ἡ ἑτέρα πηγὴ ὕδατι λιαρῷ ἐστι κατὰ χειμῶνα:—

ἡ πρόθεσις ἀντὶ τοῦ ἀπὸ παρ' αὐτοῖς

τῇ ῥα παραδραμέτην: βραχὺ διασταλτέον· παραδραμέτην καὶ φεύγων: πρόσθε μὲν ἐσθλός: ὅτι υἱὸς διώκεσθαι λέγει τὸν φεύγοντα ἐν τοῖς δὲ φεύγει τείχους ὑπὸ τοῦτον τὸν στίχον· φεῦγ' υἱὸς Πριάμοιο· δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς:–

ρπ

καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
> ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
> ἢ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ὢ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
> Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάασθε
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
※ θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ

οὐ θυσιαστ... βύρσαν

ἀντὶ κατηλλάσσοντο δρόμῳ:

ἀλλὰ περὶ ψυχῆς· ὅτι [illegible] ἀλλὰ περὶ [illegible] τῆς Ἕκτορος ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ Ἕκτορος θέοντος [illegible] περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι· ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα [illegible] τοιοῦτο [illegible] ἐπεὶ περὶ τὰ τέρματα [illegible] κάμπτειν [illegible] ἢ τρίπος ἠὲ γυνή· ὅτι [illegible] θεοὶ δέ τε [illegible] Ὅμηρος.

καμπτῆρας

τοῦ ἐλλείπει ἡ περὶ· περὶ Ἕκτορος:

τοῦ ὑπερθετικοῦ ἀκροπόλει:

θάρσει Τριτογένεια: [illegible] πρὸς [illegible] μάχης [illegible] θεῶν [illegible]

※ πρόφρων μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι. — ὑποχωρεῖν [illegible]

ἔρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο· μηδ' ἔτ' ἐρώει.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.

Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται.

(τὸ ἀνὰ τὰ ἄγκεα ἐκ βησσῶν:) > ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας.

τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ.

ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ.

ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

(τὰς ἄνω σκαιὰς νῦν Δαρδανίους) > ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον ἀΐξασθαι ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους.

εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.

> τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς (γρ. προλαβ.)

(ἀναδραμὼν ἐπέτετο:) πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.

— ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·

— οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν.

(ἐκφυγεῖν) — ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.

(ἀπέφυγεν) πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο.

εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων

ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα·

λαοῖσιν δ' ἀνένευε κάρητι δῖος Ἀχιλλεύς.

οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα.

μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών· ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

> ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο.

ὅτι μαχίμως ὁ μόνος ὁ ποιητὴς φησὶ μονομαχῆσαι τὸν Ἕκτορα· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐβουλεύθησαν ὑπ' Ἀχιλλέως:–

ρπα

τοσσάκι μιν προπάροιθεν: ὅτι τοπικῶς τὸ προπάροιθε δύναται ἀκούεσθαι ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν· δύναται δὲ καὶ χρονικῶς. πρότερον φθάσας ἀπέτρεπεν αὐτὸν ἀπὸ πεδίον ὁ καὶ ἄμεινον. καὶ πρὸς τὸ παραφθὰς ὅτι κακῶς ἀντὶ τοῦ παραφθάσας:–

ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ: ἀθετοῦνται στίχοι δ'. καὶ τῇ κατασκευῇ καὶ τῷ νοήματι εὐτελεῖς. καὶ γὰρ ἡ παράστασις [illegible] καὶ τὸ ἀπαράλλακτον [illegible] [illegible] ἐναντίως τοῖς ὁ δὲ [illegible] πλείστην [illegible]:–

ρπβ

πῶς δέ κεν Ἕκτωρ:– ἀξιοῦσί τινες [illegible] [illegible] ... φησὶ εἰ ταῦτα δύο [illegible] καὶ μὴ ἀπ[illegible] ... [illegible] ὁ Ἕκτωρ τὰς κῆρας, εἰ μὴ πύματον αὐτῷ συνήντησεν ὁ Ἀπόλλων [illegible] ποδώκης οὐ καταλαμβάνει τὸν μὴ [illegible] [illegible] δὲ αὐτὸ ὁ ποιητὴς ὑπὸ [illegible] [illegible]:–

ἐγγύθεν ὥς οἱ ἐπῶρσε, ἤτοι [illegible] γοῦνα καὶ [illegible] ὡς ἀμοισιν δ' ἀνένευεν [illegible] πρότερον ὁ λόγος τοιοῦτος [illegible] ὁ Ἕκτωρ εἰ μὴ Ἀπόλλων [illegible] τὸ παν[illegible] [illegible] ἕως τοῦ ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι ὁ λόγος. [illegible]

Ἕκτωρ [illegible] εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ [illegible] ἐμπνεύσας· Ἀχιλλεὺς δὲ τὸ [illegible] τὸν [illegible] ἀναβοῶν κατὰ τὸν Ἕκτορα:– ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον· σημειοῦνταί τινες [illegible] ἀπορεῖται [illegible] τῶν [illegible], τρεῖς [illegible] μετὰ Πριάμου δῖον:– ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν· πῶς [illegible] ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἕκτορα [illegible] ... [illegible] μὴ [illegible] τῇ [illegible] οἱ δὲ [illegible] τ[illegible] [illegible] καὶ πρὸ [illegible] τάχει δεόμενον Ἕκτορα [illegible] [illegible] Ἀχιλλεὺς [illegible] [illegible]:–

ε̇ ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ·

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε: ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἡ τύχη φασὶν ἀχίλλου πέπραγται ὁ σοφὸς διὸς ταῖς τύχαις ἱστάντος. οἱ θανατηφόρους μοίρας:-
νῦν δὴ νῶϊ: ὅτι ζηνόδοτος γράφει νῶ ἔ[στιν]. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ μὲν ἡ νῶν ὁ ἑτέρου σημαίνει. τὸ δὲ νῶϊ χρεῖος τοῦ μὴ σημαίνειν ἡμᾶς. ἐκ μὲν
ὁ πορμιῶν ἄγει ἡμῖν ἔολπα· οἴεσθαι μεγάλω δόσ:-

καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.
> ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο.
※ τὴν μὲν ἀχιλλῆος. τὴν δ' ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
÷ ᾤχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ φοῖβος ἀπόλλων.
πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
※ νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα διίφιλε. φαίδιμ' ἀχιλλεῦ.
οἴσεσθαι μέγα κῦδος ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας.
ἕκτορα δῃώσαντε μάχης ἆτόν περ ἐόντα·
οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι.
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος ἀπόλλων·
προπροκυλινδόμενος πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο·
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι. καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
ὣς φάτ' ἀθηναίη. ὁ δ' ἐπείθετο. χαῖρε δὲ θυμῷ·
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς·
ἡ δ' ἄρα. τὸν μὲν ἔλειπε. κιχήσατο δ' ἕκτορα δῖον.
δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
> ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ἄστυ πέρι πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δή, στέωμεν· καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες·
τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
δηΐφοβ'· ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

+ ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε: ὅτι μὲν τὸ ὄνομα πρὸς πρεσβυτέρους ἐστὶ προσφώνησις ἐστὶ τοῦ λέγειν:-

γνωτῶν· οὓς ἑκάβη ἠδὲ πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι·
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι·
τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἠθεῖ' ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι.
αὖθι μένειν, τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες.
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ·
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα· μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή· ἵνα εἴδομεν. εἴ κεν ἀχιλλεὺς
νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἐπὶ γλαφυράς. ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμήῃ·
ὣς φαμένη· καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' ἀθήνη·
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
οὔ σ' ἔτι πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ ἄστυ μέγα πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον. νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
στήμεναι ἀντία σεῖο. ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην·
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται, καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ ζεὺς
δώῃ καμμονίην. σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' ἀχιλλεῦ.

τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύναις.

ὁ σαφῶς φεύξομαι

εἴ τις ... εἶλον ... χωρίς ... περ...

ὁ ἐπιμαρτυρώμεθα.

ἔστω φειδωλή. ἀντὶ τοῦ φειδὼ· καὶ εἴδομεν. ἀντὶ τοῦ εἰδῶμεν ... ἐπὶ γλαφυράς. ἤγουν ... ἐπὶ τὸ γλαφυράς. ἀντὶ ... περισπᾶσθαι ... οὐδὲ ... γὰρ ... αὐτὸ ὀξύνεσθαι:—

ὣς φαμένη· καὶ κερδοσύνῃ. ἀντὶ ... ἐπὶ τὸ φαμένη μᾶλλον ... τὸ δὲ ... καὶ ἡγήσατο. οἷον ... αὐτὸν ἡ παλλὰς ... καὶ διὰ τοῦ προσώπου ἀξιοπίστου:—

τρὶς περὶ ἄστυ. ὁ τὸ δῖον ... οὐ ... περιέδραμον ... οὐκέτι περιέδραμον τὴν πόλιν:—

μάρτυροι ἔσονται. ὁ ... μάρτυρες. καὶ γὰρ ... μάρτυρος ...:—

ἁρμονιάων. συναρμογῶν ... τὸ ὁμολογιῶν καὶ συνθηκῶν:—

δώῃ καμμονίην· ὅτι καμμονίη νίκη, οὐ καθολικὸς ἀλλὰ ... κατ' ἐπιμονῆς διὸ ἐπὶ τῶν μονομαχούντων καὶ ... ἐπὶ ... οὐκέτι:—

συνημοσύνας ἀγόρευε· [illegible]
ὡς οὐκ ἔστι λέουσιν· [illegible]

ρπγ

νεκρὸν ἀχαιοῖσι δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν·
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ἕκτορ μή μοι ἄλαστε (ἀλιτήριε), συνημοσύνας ἀγόρευε·
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά·
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν·
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι· οὔτε τι νῶϊν
ὅρκια ἔσσονται· πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον, πολεμιστήν·
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι· καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε παλλὰς ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων·
ἦ ῥα· καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϊδών· τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε παλλὰς ἀθήνη
ἂψ δ' ἀχιλῆϊ δίδου· λάθε δ' ἕκτορα ποιμένα λαῶν·
ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα πηλεΐωνα·
ἤμβροτες· οὐδ' ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεῦ·
ἐκ διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
ἀλλά τις ἀρτιεπής· καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων (οις)
ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι·
οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις·

ὅρκια ἔσσονται· [illegible]

ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος· [illegible]
ἐπίκλοπος· [illegible]

νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι· προστακτικῶς ἀναγνωστέον· δι' ὃ ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους ὀξεῖα· ἐξουσία δὲ τοῦτό φησιν:- χάλκεον ὡς δή μιν σῷ· στικτέον μετὰ τὸ χάλκεον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα· διὸ [illegible] ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον· ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο. [illegible]
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο — ἐν ἄλλῳ· καὶ σφίσι
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ, [illegible]
ὅττί ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀΰσας· — [illegible] εἰρήκει λευκασπίδα
ᾔτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δή ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι: [illegible] κακός· στικτέον δὲ ἄνευθεν· τὸ γὰρ οὐδ' ἀλέη καθ' αὑτὸ προενεκτέον [illegible]:-
μὴ μὰν ἀσπουδί γε: ὁ· ἀσπουδὶ χωρὶς μόχθου καὶ κόπου:-
οἴμησε δὲ ἀλείς. ὁ· καὶ [illegible] ἀπὸ τοῦ οἶμα [illegible] ὁρμή:-

χρύσεαι. ἃς ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν.
ἁρπάζων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν (ἁπαλὴν τρυφερὰν) ἢ πτῶκα λαγωόν.
ὣς ἕκτωρ οἴμησε. τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὁρμήθη δ' ἀχιλεύς. μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου. πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον. κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ.
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι.
οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἄστρασι· νυκτὸς ἀμολγῷ.
ἕσπερος. ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ.
ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος. ἣν ἄρ' ἀχιλλεὺς
πάλλεν δεξιτερῇ. φρονέων κακὸν ἕκτορι δίῳ.
εἰσορόων χρόα καλόν. ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο, τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη.
καλά. τὰ πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς.
φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων. αὐχέν' ἔχουσι
λαυκανίην. ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος ἀχιλλεύς.
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον (τὴν φάρυγγα) μελίη τάμε χαλκοβάρεια.
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃς. ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος ἀχιλλεύς.
ἕκτορ. ἀτάρ που ἔφης πατροκλῆ' ἐξεναρίζων.
σῶς ἔσσεσθ'. ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο. νόσφιν ἐόντα.
νήπιε. τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην.

ἕσπερος ὃς κάλλιστος. ὁ νῦν τὸν ἑωσφόρον καλεῖ. ἕσπερος δὲ τὸν ἑωσφόρον φανερώτατον. καὶ οὐδ' ἑωσφόρος ἢ λαμβάνει. ἕσπερον δὲ τὸν ἑωσφόρον ὡς σὺν παλαιός. οἱ δὲ τοῦ ἑωσφόρου:—

ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ'. ὁ ἐπὶ τῆς αἰχμῆς ἔχοντος ἀπὸ κεφαλῆς ... τανυήκεος. τὴν γὰρ ἀκμὴν ἀκὴν λέγει. καὶ ὁ ... ἐν τῷ θεῷ ... ἐπὶ δοράτι δὲ ... ἡ κορυνημένη ... δὲ παρήκται. τὸ τανυήκεος ὄζοιο:—

τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον. ὅτι οὔτε χρὼς φαίνεσθαι ἄλλο τόσον, ἐπειδὰν ἀπολάμπει τι τοῦ ὅλου μικρὸν ... οἱ δὲ τοῖ τόσον μὲν χρὸς τέρας. καὶ ἐν θάλ... τὸ μὲν ἄλλο σῶμα καλύπτομεν μὲν δὲ μόνον διέφαινε ἀπὸ τῶν ὤμων ἐπὶ τὸν αὐχένα:— (τοῦ λαιμοῦ)

φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες. ἐν τοῖς τῶν ὑπομνημάτων φαίνεν δὲ κληῗδες ἵνα ἐπὶ τῶν αὐχένων τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε ... λαυκανίην ... φαίνεσθαι:—

ὄφρα τί μιν προτιείποι. ἀντὶ τοῦ ὅτι γὰρ λοιπὸν εἰ ἡ μελία ἐξέκοψεν μὲν ἀπὸ τῆς μέσης τὸν ἀσφάραγον ἵνα προσφωνήσῃ τὸν ἀχιλλέα. ἀπολογούμενοι δὲ φασὶ ... ἐκ τῆς σημειώσεως αἰτιατικῇ ἐξ ἐναλλαγῆς. διὰ τὸ ὅμοιον ... καὶ κεῖνο ... ὁ δὲ ... ὁ δὲ παύσατο λέξας ἀοιδός:—

ὅτ' οἱ γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς· τὸν δὲ κτεριοῦσιν ἀχαιοί.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων.
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο
δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
› σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
› τρῶες καὶ τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
μή με κύον γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας.
ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.
› οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
› οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
δαρδανίδης πρίαμος. οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή.
› ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
› ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι. οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν, ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε πάρις καὶ φοῖβος ἀπόλλων

οἱ περὶ [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible] [illegible] ἑλκήσουσιν ἀϊκῶς:

σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν· ὅτι καὶ οἱ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι τὰ [illegible] τῶν νεκρῶν διὰ πυρὸς ἐθάπτοντο:
τρῶες καὶ τρώων ἄλοχοι· ὅτι [illegible] τοῦ λαχεῖν ποιήσωσι:

κρέα ἔδμεναι· κατὰ συγκοπὴν τὸ α [illegible] [illegible] καὶ ἐν [illegible] [illegible] θεῖαι:
ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε· [illegible] πρὸς [illegible] [illegible], καὶ τὸ ὅσ, [illegible] [illegible]:
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε· [illegible] πρὸς [illegible] εἰκοσινήριτ' [illegible] ὅτι πρὸς εἴκοσι [illegible] [illegible]:
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε· ἤτοι [illegible] [illegible] [illegible] οὐδ' ὧς [illegible] πότνια μήτηρ. [illegible] οὕτως [illegible] ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς [illegible] κύνας· οὐδ' εἰ [illegible] [illegible] οὐδ' ὧς [illegible] πότνια μήτηρ:
εἰκοσινήριτ'· [illegible] [illegible] [illegible] προς εἴκοσιν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] συμμετέσχη:
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν· ὅτι ὑπερ[illegible] λέγει· ὁ δὲ [illegible] [illegible] [illegible]

ἦ σ' εὖ γιγνώσκων. [illegible] [illegible] [illegible] ὅτι γὰρ [illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ τῶν ὀσσῶν ἡ μεταφορά· προτιόσσομαι [illegible] ἀντὶ τοῦ προ[illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τὸ οὐδ' ἄρ' ἔμελλον· ὅτι ἀντὶ τοῦ οὐκ [illegible] [illegible]:

μένον χεῖρον [illegible] πρὸς τὸ ἕκτορος σῶμα ἐν φρεσί: ›

ψυχὴ δ᾽ ἐκ ῥεθέων πταμένη· στήθους [illegible] μόνη καταλιποῦσα [illegible] ἡ ψυχή. καὶ οὐδ᾽ ἄρα [illegible] παραστὰς [illegible] ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· ἤγουν οὕτω [illegible] πρὸς [illegible] ἄλλον [illegible] ἐσθλὰ [illegible] εἶναι [illegible] καὶ οὐτήσασκε:—

ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες· [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀτρείδη καὶ ἄλλοι ἄριστοι τῶν πανδαχαιῶν [illegible] τῆς μάχης [illegible]

ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα· [illegible] ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ [illegible] εἰ δ᾽ ἄγετ᾽ ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν· ὄφρα κ᾽ ἔτι γνῶμεν τῶν [illegible] νόον, ἢ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος. ἢ ἐμμενεῖν μεμάασιν ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν. [illegible] πάντα [illegible] καὶ [illegible] ποιητὴς [illegible] ὁ ὅμηρος καὶ [illegible] ποιεῖ:—

ἐσθλὸν ἐόντ᾽ ὀλέσωσιν ἐνὶ σκαιῇσι πύλῃσιν·
ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ε ψυχὴ δ᾽ ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει·
ὃν πότμον γοόωσα· λιποῦσ᾽ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην·
τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος ἀχιλλεύς·
τέθναθι· κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
ἦ ῥα· καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
καὶ τό γ᾽ ἄνευθεν ἔθηχ᾽· ὁ δ᾽ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἐσύλα
αἱματόεντ᾽· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες ἀχαιῶν·
οἳ καὶ θηήσαντο (ἐθαύμασαν) φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
ἕκτορος· οὐδ᾽ ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ·
> ὣς ἄρα τις εἴπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
τὸν δ᾽ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
στὰς ἐν ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
ε. ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ε ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
Ἡράκλ: ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἔρρεξεν, ὅσ᾽ οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι.
εἰ δ᾽ ἄγετ᾽ ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν.
ὄφρα κ᾽ ἔτι γνῶμεν τρώων νόον, ὅντιν᾽ ἔχουσιν·
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος.
ἦε μένειν μεμάασι. καὶ ἕκτορος οὐκέτ᾽ ἐόντος·
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός.

κεῖται παρ νήεσσι, νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος·
πάτροκλος. τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
ζωοῖσι μετέω. καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα κοῦροι ἀχαιῶν.
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι, νεώμεθα. τόνδε δ' ἄγωμεν.
— ἠράμεθα μέγα κῦδος. ἐπέφνομεν ἕκτορα δῖον.
— ᾧ τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
ἦ ῥα καὶ ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
> ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας.
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε. κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν.
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς. ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας. (ἀντὶ τοῦ βουλόμενος)
μάστιξεν ῥ' ἐλάαν. τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος. ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο. κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι (ἔν τισι πίμπλαντο:)
κεῖτο. πάρος χαρίεν. τότε δὲ ζεὺς δυσμενέεσσι
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν. ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην. ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε. κώκυσεν δὲ μάλα μέγα. παῖδ' ἐσιδοῦσα.
ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος. ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον. ὡς εἰ ἅπασα

Left margin: ἐν ἄλλ(οις) τερπικεραύνου:

Right margin: ὁ ζωοῖς ἐν ἦρ γείτοσι φιλοπτολέμοισι μετείω:–

— ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ δύο· παρὰ τὴν ἀξίαν ἀχιλλέως οἱ λόγοι. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ ἀνελὼν ὁ φονεὺς ἕκτορος· εἰ δ' ἔφα ξίφει καὶ ὅλος ἐστὶν ἡ πτῆσις πολεμίζειν ἢ μετὰ θεράποντος

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν· ὁ νῦν τένοντας εἶπε τὰ διατεταμένα τῶν ἀφνειῶν νεῦρα ὄπισθεν τῆς κνήμης. ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, διότι ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν ἕκτορα. καὶ λέγουσιν οὐ διὰ ὠμότητα ὅσον καὶ ἡ ἑτέρων φονέων οὐ κεχόλωνται, ἀλλὰ συναυτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψαν. ἄλλως· πρότερον ὁ ἕκτωρ ἐπὶ τὸν πάτροκλον ἀεικέα μήσατο ἔργα, οἷα ἑλκύσαι περὶ αὐτοῦ κεφαλὴν δὲ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς· παρανομοῦσι δὲ οἱ ἀμυνόμενοι. ἀλλ' οἱ ἄρξαντες· ὁ δὲ καλλίμαχος φησὶν ὅτι πάτριόν ἐστι θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. σιμωνίδης γὰρ φησὶν ὅτι θεσσαλὸς ἦν τὸ γένος... καὶ περὶ τὸν τοῦ πατρόκλου τάφον ἑλκύσαι ὅθεν καὶ τὸν ἀχιλλέα ἀπὸ θεσσαλῶν ὄντα πατρίου ἔθους τοῦτο ποιῆσαι:

ὡς εἰ ἅπασα· τίμαιον περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γράφοντος ἀποδίδωσιν ὡσαύτως ἅπασα. οὐκ οἶδα δὲ ὅποι ἢ τοῦτο τῆς ἢ οὕτω τῆς

Bottom of page (continuing the note): ...ἐπὶ γ' τὸ κληρονομεῖν... οἱ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς ἀθρήσασα. ὃς τ' ... ἀφίκοιτο:

ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα.
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον.
σχέσθε φίλοι. καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον. ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν.
ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται. ἠδ' ἐλεήσῃ
γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
πηλεύς. ὅς μιν ἔτικτε. καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
τρωσί. μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ.
ὡς ἑνός. οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται ἄϊδος εἴσω.
ἕκτορος. ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι.
τώ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε.
μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε. δυσάμμορος. ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
ὣς ἔφατο κλαίων. ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
τρῳῇσιν δ' ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
τέκνον. ἐγὼ δειλή. τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα.
σεῦ ἀποτεθνηῶτος. ὅ μοι νύκτάς τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο. πᾶσί τ' ὄνειαρ
τρωσί τε καὶ τρῳῇσι κατὰ πτόλιν. οἵ σε θεὸν ὣς
δειδέχατ'. ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα

ὀφρυόεσσα· ὑψηλή

ζωὸς ἐών. νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
ἕκτορος. οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἤγγειλ'. ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.
› ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
δίπλακα πορφυρέην. ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν. ὄφρα πέλοιτο
ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι.
νηπίη. οὐδ' ἐνόησεν. ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν.
χερσὶν ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου.
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα. χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
ἣ δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.
δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον. ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον. ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα. νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται. ἐγγὺς δή τι κακὸν πριάμοιο τέκεσσιν.
αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω. μὴ δή μοι θρασὺν ἕκτορα δῖος ἀχιλλεὺς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος. πεδίονδε δίηται.
καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς.
ἥ μιν ἔχεσκ'. ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν.
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε. τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη. μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση.

ἀντὶ ποικίλα ζῷα ἐνέπασσε

καθ' ἑαυτὸν νηπίη

› ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε. ὁ
ἀσυμπαθὴς ἡ ἀνδρομάχη
ἔργῳ τοσούτου θορύβου καὶ
τοῦ κόπου ἀτρεμοῦσα καὶ τῆς
τῆς ἀχιλλέως ἐφόδου οὐκ ᾐσθη-
μένη. οἰκεῖον φησὶν ὁ ἀεὶ τῶν
προκαταρκούσης ὁ ποιητὴς τῆς
ἀνδρομάχης προσώπου κατα-
τὴν πρὸς ἕκτορα κοινολογίαν ἀ-
πεσχίσθαι νῦν τοῦ προσώπου :-
θρόνα. τὰ ἄνθη τὰ ἔρια κατα-
μεμιγμένα ὅμοια τοῖς ἀνθινοῖς στα-
ποικίλμα :- ποικίλ' ἔπασσε.
πάσσειν κύριον τὸ ποικίλλειν
ἀφ' οὗ παστὸς ὁ θάλαμος :-
κωκυτοῦ δ' ἤκουσεν. ἀντὶ τοῦ
θρήνου ἤκουσε ζητητέον πῶς
τοσούτου γενομένου θορύβου
μόνη ἡ ἀνδρομάχη προέκειτο. φα-
σὶ δὲ ὅσον τι ἡ προτέρα τῶν ἀνδρῶν
ἐκπλήξεις ἐκ γυναικῶν ἐσφενδόνησαν
αὐτὰ ἀνάγκης :-
ἣ δ' αὖτις δμῳῇσιν. αὔξει τὸ πά-
θος τοῦ τραγικοῦ ἀπαγγελίας τῷ ἐμμονῇ μη-
τέρα ἀριθμεῖν καὶ τὸν ὁ οἰκεῖον
τέως τοῖς ἀνδράσι παρασκευάζειν
μονομαχεῖν ἐρῶσαν τὸν ἕκτορα
διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ ποιητὴς τὸ
νηπίη οὐδ' ἐνόησεν ὃ ἀντεβάλομεν
τὴν ἄγνοιαν αὐτῆς :-

παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἤριπε δ' ἐξοπίσω. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα, σιγαλόεντα·
ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην·
κρήδεμνόν θ'. ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη ἀφροδίτη
ἤματι τῷ. ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' ἕκτωρ
ἐκ δόμου ἠετίωνος. ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνάτερες ἅλις ἔσταν·
αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο. καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.
ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ τρῳῇσιν ἔειπεν·
ἕκτορ. ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
ἀμφότεροι· σὺ μὲν ἐν τροίῃ. πριάμου κατὰ δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ θήβῃσιν. ὑπὸ πλάκῳ ὑληέσσῃ.
ἐν δόμῳ ἠετίωνος. ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν
δύσμορος αἰνόμορον. ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι·
νῦν δέ. σὺ μὲν ἀΐδαο δόμους. ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι· αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως.
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ

τῆλε δ' ἀπὸ κρατός. ὅτι μετὰ ἄμπυκα [illegible] ἐκπεπληγμένη [illegible] κεφαλῆς ἀπέβαλεν [illegible] ἀναπνεύσασα [illegible]. ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη ἀμβλήδην γοόωσα· τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα :.

κρήδεμνόν θ'. ἐκ [illegible] ὁ τῆς σῶν δέσμος. κρήδεμνον οὕτως ἅπασα :–

ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε. προτέραν ἡ ὀξεῖα. αἱ γὰρ εἰς ὡ λήγουσαι [illegible] καὶ [illegible] συμπίπτουσαι [illegible] καὶ κατὰ τὸν [illegible] :–

γαλόῳ. οὕτως τῇ γυναικὶ αἱ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. εἰνάτερες δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας :–

εἰνάτερες: [illegible]. οὕτως πάντα καὶ τὰ τῆς ἀναλογίας [illegible] :–

ἄμπυξ. ἀρσενικῶς τὸ διάδημα [illegible] οἱ παλαιοὶ [illegible] καὶ νῦν ἄμπυκα [illegible] καὶ [illegible] ἵπποι [illegible] τὰς κορυφαίας τῶν τριχῶν παρὰ τὸ ἀμπέχειν. ἀναδέσμη δὲ [illegible] ἀναδοῦνται. κεκρύφαλος δὲ [illegible]. κρήδεμνον δὲ [illegible] :–

χρυσέη [illegible] ἐκαλεῖτο
αἱ δὲ [illegible] χέε

[illegible] πριάμ[ου] ἔνιοι

τὸν αἰνό μορον :

[illegible]

ἅλις ἔσταν :

[illegible] αὔτως :–

αἵ ἑ μετὰ σφίσιν: [illegible] ἢ μεγάλη τις. [illegible] τοῦ λόγου :–
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο. [illegible] ἀνέπνευσεν. ἐμπνοίας ἀγέρθη. καὶ [illegible] :–
ἕκτορ ἐγὼ δύστηνος. [illegible] μετὰ τὸ ἕκτορ καὶ μετὰ τὸ δύστηνος :– δύσμορος αἰνόμορον: οὕτως αἰνόμορον [illegible] τὸν μὲν [illegible] δύσμορον [illegible] αἰνόμορον δὲ τὴν [illegible] :– χήρην ἐν μεγάροισι [illegible] :– αὔτως ὃν τέκομεν [illegible] :–

† ἤν περ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ· ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι ἀθετοῦνται στίχοι δεκατρεῖς· ὅτι ἀνοίκειοι· τὸ γὰρ [illegible] τὸν ἀστυάνακτα καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης ἕλκειν τὸν δὲ χιτῶνος [illegible] Πριάμου περιόντος καὶ ἄλλων ἀδελφῶν Ἕκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης [illegible] διατί δὲ [illegible] ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀπὸ τεμενῶν ἀρούρας κατὰ τὸ [illegible] μόνου τοῦ [illegible] ὁ λόγος δὲ οὐκ ἔστιν ἴδιος τοῦ [illegible] ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ παντὸς ὀρφανοῦ ἁρμόζει τὰ λεγόμενα [illegible] ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοὶ [illegible] Ἀστυάναξ ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ· ἦμαρ δ' ὀρφανικόν· τὸ τῆς ὀρφανίας ἦμαρ [illegible] τίθησι τὸν παῖδα· ἔνιοι [illegible] εἰ [illegible] ἦμαρ τὸ ὀρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα τίθησιν ὅ ἐστιν ἐκτὸς τῆς ἡλικίας:–

ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοὶ οὗτος·
— ἦν περ γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν ἀχαιῶν.
— αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
> — ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας·
— ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
— πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
> — δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους.
— ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων. ἄλλον δὲ χιτῶνος.
> — τῶν δ' ἐλεησάντων, κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε.
— χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε·
— τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
— χερσὶν πεπλήγως. καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
— ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
— δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
ἀστυάναξ· ὅς, πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς.
μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅτε ὕπνος ἕλοι. παύσαιτό τε νηπιαχεύων.
εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν. ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης.
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ. θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
> νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι. φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν
ἀστυάναξ. ὃν, τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά·
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων.
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται ἐπεί κε κύνες κορέσωνται.
γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται

πάντα δ' ὑπεμνήμυκε: πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε [illegible] ὑπεμνήμυκε καὶ περισσὸν τὸ η. ἢ πάντα αὐτὸς ἀναμιμνήσκειν [illegible]:– ὑπεμνήμυκε. καταμέμυκε κατέπτηχε. κατοιχεῖται· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ καταμέμυκε ἐκδέχεται· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀρχῇ τοῦ πατρός:–

Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι: ὁ ἀντὶ τοῦ πρὸς πατρὸς ἑταίρους [illegible]:–

τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις: ὅτι εἶδος ποτηρίου ἡ κοτύλη καὶ λέγεται [illegible] καὶ κοτύλη ὁμωνύμως [illegible]:–

νηπιαχεύων: παίζων [illegible] νηπιαχεύω [illegible]:–

ἐν ἀγκαλίδεσσι: [illegible] γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τροφῶν [illegible] τὴν λέξιν [illegible] τὸν παῖδα:–

λεπτά τε καὶ χαρίεντα τεῦ(χ)η μεγάλῳ χροὶ κόσμον.
ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ.
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος. ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς. — οὐ κεῖ(σ)ται (margin)
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως· τινὰ δὲ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ

Ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς·
ἀλλ' ὅ γε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
μὴ δή πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους·
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες.
Πάτροκλον κλαίωμεν. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες·

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο: ὅτι εἰ καὶ στεναχόμενοι ἀφρομάνως οὐκ αὐτὸς ἐλέγετο στενάχοντο ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω φέρον, οὕτως ἀπὸ τοῦ στενάχω στενάχοντο λέγει:-

κατὰ πτόλιν: πτόλιν, κωπείαν τὸν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις καὶ τῇ δὲ καὶ παρακειμένοις ἐν σοφοῖς:-

νῆάς τε: τὸν μὲν πρῶτον ἐν ταῖς τῶν ...:-

ἀποσκίδνασθαι: ἀφ' ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι· ἡ παρεμβολὴ ἡ ἀπὸ ... ἀπ' ἐκείνου ... γεται:-

ὁ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ δέ πω

ὁ ἀντὶ τοῦ τὸ γὰρ γέρας· ἡ περισσὸς ὁ γάρ:

ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
χαῖρέ μοι ὦ πάτροκλε καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
ἦ ῥα, καὶ ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι μενοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφοπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λῦον δ' ὑψηχέας ἵππους,
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα πηλείωνα
εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες ἀχαιῶν.

οὐ χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους [illegible]

λύοντο δὲ [illegible] ἵππους

ὅτι [illegible]

δεύοντο ψάμαθοι· [illegible] δάκρυσι [illegible] τοῖον γὰρ [illegible]

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους· [illegible] πατρόκλου [illegible]

χαῖρέ μοι ὦ πάτροκλε [illegible]

μυρίοι αὐτὰρ ὁ τοῖσιν· ὁ τάφον [illegible]

πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν· [illegible] κοτυλήρυτον [illegible]

DIGITAL CLASSICS